

El cim més alt

Un relat de: [Trossets del que penso](#)

Diuen que aquí dalt et puc sentir.
Sols alçar la mà
et puc tocar un instant,
i tornar-me a fer petit,
amb els meus somnis d'infant.
Jugar amb el records
que em van fer gran,
sentir el teu cor
bategant fort...
Pensar que sempre ets allí
i mai m'oblidaràs.
Això és el que vull tenir.
I mai no oblidar,
que estimar-me va ser un ball
del que sempre en vas gaudir
mentre tu vas ser per mi.
I aquí al cim més alt,
en soc capàs de cridar,
que l'amor que vaig sentir per tu
es passeja per la meva sang
agafant-me de la mà,
com ho fa un pare amb un fill,
per evitar que prengui mal.